

Szerkesztési iroda:

uri-utasa, Lukács-ház 9. sz. alatt
balra, hová a lap szellemi részét
illető közlemények intézendők.
Bérmertelen levelek csak ismert
kezekből fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdája, hová
a hirdetések, előfizetési pénzek és
kiadása körüli panaszok bérmentve
intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben:	Vidékre:
Egész évre 12 ft	Egész évre 14 ft
Fél évre 6 ft	Fél évre 7 ft
Negy. évre 3 ft	Negy. évre 3,50

Hirdetmények díja:

6 hasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 6 kr. s minden következőknél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr.
Nyílt-tér sora 15 kr.

Arad megye főispánja.

Arad, május 10-én.

(T) A férfi, kit a belügyér előterjesztésére ő felsége Arad megye kormányzatával megbízott, sokkal ismertebb nálunk a köz- és magánéletben, semhogy bővebb életrajzi adatokkal szeplőtlen férfias jellemet s mély meggyőződésen alapuló politikai elveit t. olvasóink előtt megvilágítsunk kellene. Ha azon állásban, melyet Atzél Péter ur társadalmi, politikai s anyagi téren évek óta elfoglal, lelkiismeretes igazság-szeretettel elmondható: hogy megye és városban politikai pártkülönbség nélkül őt minden ki egyaránt tiszteli, s hogy el-ai igen, de más ellenfelei nincsenek, miután művelt, humánus és mindenben az embert becsülő modora ellenszenv s ellenségeskedésre okot nem szolgáltat, — azt hisszük, eléggé jellemezve van arra nézve, miszerint teljes megnyugvás, sőt örömmel üdvözljük őt Arad megye diszes főispáni székein.

Ha meggondoljuk azonban, hogy municipalis életünk küszöbén álló gyökeres átalakulásával, mily terhek s mennyi felelősség jár ezen méltósággal ezentul, mily hagyományos és szívós előítéletek, az új viszonyokkal össze nem egyeztethető, bár eddig jogos nézetek s befolyással kell megküzdnie: úgy nem kitüntetés, de terhes áldozatnak kell részéről e méltóság elvállalását tekintenünk, melyet a főúri kényelemnek, élhető nagybirtokos rovására a közügyek és főleg megyéje javáért melegen buzgólkodó honfi itt is leróni iparkodik.

Nem tartozunk azok közé, kik valamely társadalmilag vagy állásánál fogva kiválóbbr egyén iránti regárdéból, vagy önzésen alapuló számításból, azt a nyilvánosság terén dicsőíteni s minden áron kiemelni szokták, — ennek bizonyítékát több alkalommal e lapban is nyújtottuk, midőn himeztlen ösztöniséggel rámutattunk a polgármester folytonos ittlétét s működését követelő városi ügyeink ziláltságára, — de határozottan állíthatjuk: hogy az új főispán egész nyilvános életén vörös fonalként húzódik át a magasztos törekvés: hazája, szülővárosa és megyéjének minél nagyobb mérvben használhatni s legnemesebb aspirációját a bonfiui s polgári kötelességek teljesítésének tudatában jutalmazva tudni.

Mint fiatal ember, lelkes akarat s teljes bizalommal lépve a politikai és hivatalos pályára izzó fővénnyre, nem kerülhet ki a kezdet s pártviszonyok nehézségeinek tömkelegében, hogy intenciói nem egyszer félremagyaráztattak, főleg azoktól, kik ellenkező politikai álláspontból itélték meg a testestől lelkestől deákpárti férfiú minden lépését, s hűségnek magyarázták, mi az öntudatos tetterő tulbuzdulása volt, nagy hibának, hogy tagadhatlan erejét s képességeit annyi irányban szétforgácsolta, holott egy irányban összpontosítva, áldásos eredményeket létesített volna.

Helyén kívül találjuk itt febbebbi szigorú nézetekkel szemben a lelkes akarat s eddig elért engedmények közt párhuzamot vonni, de azt határozottan hangsúlyozhatjuk, hogy hűség sohasem vezérelte azon férfiút, kinek vagyoni állása s magas özsze-kötötteséinél fogva csak akarnia kellett volna, hogy magas ranggal és rendjelekkel halmozassák el, s ki a legujabb méltóságot is nem kereste, hanem annak elvállalására illető helyen többiben fől szólított.

S ha eddig a minél többet tenni akarás elvéből erejét több irányban szétforgácsolta, most nyilvános működésének ezen aránytalansága is meg fog szűnni, s az új főispán összes szellemi képességét s idejét

Arad megye anyagi s erkölcsi jólétének előmozdítására fogja szentelni.

Bizalommal nézhet megyénk új főispánjának működése elébe, mert elismert igazságszeretete, önzetelensége s higgadt ítélő képessége kezességül szolgál, hogy az új szervezet s kormányzat nehézségei tapintatos, méltányos s minden irányban gyöngédséggel párosult óvatossággal fognak megoldatni; bizalommal tekinthetnek más nemzetiségen levő testvéreink is kormányzata elébe, mert alaposan ismeri viszonyait s jogos kívánataikat, ismeri az egyenjogúsítási elv követelményeit is, azon határok közt, melyeken belül a magyar államiság sérthetetlen keretei tisztelben tartatik.

Mindezeknél fogva Atzél Péter arad megyei főispánna kinevezetésében a kormány tapintatos és szerencsés eljárását üdvözljük, s bizton reméljük, hogy megyénk minden ajku lakosai, meggyőződésen majdan részrehajlatlan, igazságos kormányzatról, örömmel üdvözlendik e kinevezést, s viszont az új főispán is legnagyobb jutalmát abban találja: ha Arad megye lakóit a megelégedés és jólét azon mértékével boldogíthatja, melyet számukra megszerezni nemes szíve legforróbb óhaját képezi.

Bécs, május 9.

(Reichsrathi ülés.) Az elnök közölte a házzal, hogy a császár a háznak Annunciata főhőgnő halála fölötti részvéte kifejezését kegyesen vette s köszönetét fejezte ki a ház iránt Károly Lajos főherczeggel együtt.

A pénzügyér betérjesztette a rendelkezési alap javára kért 13,000 forintnyit, valamint az esküdtzéki helyiség építésére szükséges 100,000 frt póthittelt. — A Gácsországra vonatkozó kormányi előterjesztés az alkotmánybizottsághoz utasított. Az iparvállalatokra vetendő adóra vonatkozó javaslat harmadik olvasásra elfogadtatott. A dunagőzh. társasággal és ezt illetőleg Magyarországgal kötött egyezmény 2 olvasásra minden vita nélkül elfogadtatott. Ezt követte a kormány-gyűlések kezdeményezési jogára vonatkozó kormány elterjesztés második olvasása.

A landtagok törvényhozási kezdeményezésére vonatkozó kormányelőterjesztés fölött folyt vitában Wodzicki és Kovács a napirend ellen nyilatkoznak. A miniszterelnök felel, hogy a kormány egy ízben már kijelentette, miszerint a belbékét semminemű előterjesztés nem képes helyre állítani, s ez előterjesztés csak lépés az irányban; a premier utal a galicziai resolúció sorsára, mely a kormány vonatkozása mellett a házba be nem juthatott; a választmány akkori jelentésében maga is beismerte, hogy itten rés van az alkotmányban. Ha ez előterjesztés képes ezen rést betölteni, jobb sorsot érdemel. A premier figyelmeztet, hogy bizonyos törvények különböző tartományokban különböző bánásmódot követelnek; majd kikel a bizottság jelentése ellen; felsorol számos fontos jogot, melyek még megmaradnak a reichsrath számára. Azon aggodalom, mondja tovább, hogy a reichsrath s a landtagok egymással összeütközésbe jönnék, alaptalan, valamint a bizottság azon nyilatkozata is, hogy ez előterjesztés a reichsrathot lealázza; végül kéri a házat, kezdje meg a részletes vitát.

Herbst jelentéstevő beszédében felsorolja, hogy a premier nyilatkozata egyedül a bizottság jelentésének megczafolását czélozza anélkül, hogy az előterjesztést legkevésbé is indokolná. — Grocholski kijelenti, hogy a jelen előterjesztés semmi összeköttetésben nem áll a Gácsországra vonatkozó előterjesztéssel. Herbst rövid replikája után 88 szavazattal 55 ellenében napirendre tér a ház. (A napirend mellett szavazott a szélső bal, a balközép és két ruthén.) — A honvéd törvénykezés az urakháza által eszközölt módosítással, minden vita nélkül elfogadtatott. — Közelebbi ülés pénteken.

Pogodin Ausztriáról.

Pogodin M. P. orosz történetíró, birodalmi tanácsos és a moszkvai egyetem rendes tanára, Palacky urhoz Prágába egy politikai levelet intézett a Rieger ur által Beust grófhoz benyújtott s Oroszország mellett tüntető ismeretes cseh nyilatkozatról. Miután azonban Pogodin urnak oka van hinni, hogy ezen levél nem érkezett rendelkezési helyére, (noha a nevezett levél csak a minap látott napvilágot az „Oszvjeta“ című cseh lapban) most jónak találja azt a „Golosz“-ban közölni.

Magától értetik, hogy Pogodin ur föltétlenül helyesli a csehek által a kérdéses memorandumban kifejtett szláv irányú nézeteket s buzditja őket kitartásra.

Bár ezen levél még mult év végén írást, mindazonáltal több érdekléssel bír, semhogy azt ignorálni lehetne, azért közöljük lényegesebb részeit.

Tisztelet becsület nektek, — így szól Pogodin ur a csehekhez — így kell a szlávoknak beszélni!

Nem tesz semmit, hogy a cseh nemzethe nincsenek ágyui, melyekből megsemmisíthető elenségeit, a bátor szó tovább hat az ágyugolyónál. A századok óta leláncsolva tartott szláv szellem végre előtört. Nyilatkozatok vizshangra talált az összes szlávoknál.

Azután, nincsen-e 30 millió nem-oroszországi szláv s 80 millió orosz? Ezen szám csak nyom valamit a világ mérlegében!

Igaz az, hogy Ausztriának a szláv elemben kellene keresnie legszilárdabb alapját s biztosítania magának annak hűségét és szeretetét.

Ausztria azonban sehogysem akarja érteni, hogy 2-szer 2=4. Ausztria mindig föfeladatának tekintette a szláv nemzetséggel megsemmisítését, de miután ezen czélját el nem érte, akkor, midőn hatalmának tetőpontján állott, annál kevésbé sikerülend az neki most, midőn maga elgyengült, a szlávok ereje pedig nő.

Am akit az istenek meg akarnak verni, annak elveszik az eszt. Az osztrák kormány hallva nem hall, s látva nem lát; sőt egyre folytatja a szlávok elnyomását, önön magát megtagadva.

Oroszország többször nyíltan és inkognito mentette meg Ausztriát: a magyarok ellene, a hű szlávok mellett küzdött; s ime mi történt?

A pártitű Magyarországot emeltetett barátságos állam rangjára, és a hű szlávok prédául vetettek oda Magyarországnak. A szlávoknak folytonos üldözése nagy veszélyekkel jár. Mily bajokat okozott a bécsi kormánynak a mult évben egy szegény dalmáciai kerület fölkelése; hát mi lenne még, ha a határvédelem fegyvert ragadna?

Ne ingerlje Ausztria a szlávokat. Franciaország erősebb volt Ausztriánál s mi lett belőle pár hónap alatt?

És ha ki fog törni a keleti vihar, Ausztria hatalmas rokonfajú népei fognak abban akarni részt venni: mihez nyul akkor Ausztria az ellenséges szellemű csehekkel, tótokkal, oroszokkal és horvátokkal szemben?

Egyetlen egy férfi — Bismarck és Cavour szolgálhat erre példaul — képes fölfogni az államok alakját. Tünjék elő bárhol a szlávok között egy oly férfi, nem mondom, mint I. Napoleon, Cavour vagy Bismarck, hanem csak mint Karagyorgyevits, vagy Gambetta, ki képes lesz a tömegeket mozgásba hozni, s ime mindent már előkészítve fog találni! Sok gyűlékony anyag van fölhalmozva mindenütt; essék csak egy szikra reá, oly tüzvész támad majd, mely igen messzire el fog hatni.

Mi oka van az osztrák kormány által Oroszország és a szlávok ellen táplált gyűlöletnek? — Oka az, hogy az ausztriai szlávok Oroszország pártíveit, s hogy az oroszok rokonszenveznek velök.

De vajjon lehet-e a másképp? Ez a vér és a nyelv természetes köteléke, melyet sem mesterségesen elűzni, sem erőszakkal összetépni nem lehet. Hogyha egész Germánia hullámozott a schleswig-holsteini németek nem egészen alapos panaszaik hallatára, akiknek mégis Dánia alatt elviselhetőbb sorsuk volt, mint a szlávoknak Ausztriában, — fegyveresen sietett testvéreinek segítségére s őket Poroszországra bekebelezte: miképen maradhatna Oroszország közönyös szláv rokonai sorsa iránt. A természet parancsolja neki, hogy őket kegyelje.

Ha a németek tüzzel-vassal valóítják a pangermanizmus eszméjét, miért kellene éppen Oroszországnak küzdeni a panslavizmus eszméje ellen? S milyen panslavizmus ez? A szlávoknak szabad szövetsége. Sőt Oroszország még ennél is kevesebbet akar, csak az osztrák és törökországi szlávoknak egyenjogúsítását követeli.

Ha Oroszország nem mutatna rokonszenvet és részvétet a szlávok iránt, megvetést érdemelne. Most is tesznek ellene kifogást, hogy esetleg kevés részvétet tanúsít irántuk; de a krimi háború igazolja magatartását.

Ausztria fél, hogy a szlávok Oroszország elleni háború esetén az orosz táborba szöknek.

Helyesen, — mondja Pogodin ur — Ausztriának Oroszország elleni háborúja n-m gondolható, — ámbátor ezt a magyarok és a lengyelek erőnek erejével fejükre akarják idézni, — mert az osztrák hadsereg nagyobb fele nem emelend kezét Oroszország ellen!

Ha Ausztria fél a maga szlávjainak orosz érzelmétől, akkor bánják egy velök, hogy ne legyen okuk urat cserélni akarni: ez esetben Oroszország nem lesz reá nézve veszélyes sem béke, sem háború idejében.

Ezután áttér levélíró a törökországi s francia

állapotokra, sajnálva, hogy a lengyelek nem tértek még észökre, s nem keresnek boldogságot ott, a hol azt bizonyosan találják: a panslavizmusban.

A lengyeleknek a panslavizmushoz elpártolása lenne Pogodin ur nézete szerint a nagyszerű történelmi esemény, mely elnémitaná a szláv világ fennhangon garázdálkodó ellenségeit s többet érne valamennyi „landwehr“-nél és „landsturm“-nál. Végül Pogodin ur megemlékezik a magyarokról is, azt tartván, hogy ezek hiába remegnek Oroszország előtt s hogy rájuk nézve hasznosabb lenne Oroszországhoz szegődni s kibékülni a szlávokkal.

Hyacinth atya Döllingerhez.

Az ismeretes „eretnek“ Hyacinth páter Döllinger tanárhoz e levelet intézte:

Róma, apr. 26.

Kedves és dicső barátom!

Ön valóban mesteri levele a müncheni érsekhez Rómában rendkívüli hatást szült, és épen, kik úgy tétetik magukat, mintha az által nem érintetnének, azok, kik horderejét leginkább fölfogják. De a szenvedély, mely őket urálja, oly nagy, a tér, a melyre állottak, oly lejtős, hogy a keresztény tudomány és keresztény lelkiismeret e nagy tüntetése őket vissza nem tartóztatja. Bizonyítja azt az ön excommunicatioja, mely itt eldöntött dolog volt, még mielőtt Münchenben kimondották.

Azon párt, mely jelenleg a püspökök és a pápa felett uralkodik, nem rettent vissza oly eljárás elől, mely csak azt eredményezheti, hogy a becsületes embereket fölláztassa; és épen a katolikus hit és ősz bajnokán elkövetett tehetlen és igazságtalan megbélyegzés által a físztelepre készített protestantizmus ellen vívott ötven évi munkásságot ismert el benne.

De családott és az ön dicsőségének csak nagyobb fényt kölcsönzött, melyet el akart homályosítani. Az egyházért és az egyház által szenvedni, míg mindazáltal az egyház hívei maradtunk, a martyriumok legkegyetlenebbike, de legmagasabb és legáldásosabbika is!

Mily helyesen jegyzi meg ön hozzám intézett utolsó levelében: „Mi az egyház mostani állapota kitünőleg jellemzi, az, hogy eretneknek és kikereszteltnek nyilatkoztatnak, mi alatt őrizzük a hit kincsét és tovább is azt hisszük és tanítjuk, amit egész életünkön át hittünk és tanítottunk.“ Oda vitt minket ama párt, és ha gondolatomat szabatosan fejezem ki, ama secta celszövénye, melynek csak igen soká kimélt és mindinkább növekvő vakmerősége immár oda fajult, hogy új katholicizmus must tegyen a régi helyére. Sokat beszélnek körülöttem jövő új schizma lehetőségéről; de a szakadársg már meg van csak eddig ismeretlen alakban és eddig nem tapasztalt kiterjedésben, és ami a legborzasztóbb, gyökereit ép ama intézményben verte, mely hivatalva van nekünk az egységet megadni.

Azért nekem úgy látszik, hogy elmúlt a szó és itt a tett ideje. Egész könyvtárakat lehet összeállítani azon könyvekből, melyek a római udvar tulkapásai ellen irattak, s ennek dacára a tulterjeszkedések csak szaporodtak. Ilyféle rendszer ellen hatálytalan a tudomány és a lelkiismeret tiltakozása. Azon emberek, kik e rendszert képviselik, nem hajtanak a jog és igazság szavára; vagyis inkább ember fölötti elvakultságukban azt hiszik, hogy az erkölcsiség és történelem felett bírnak joggal és maguknak bitorolják azoknak saját vélt csalatkozhatlanságukhoz idomított megváltoztathatását.

Hogy kinyiljanak szemek, szükséges lesz az események kényszerére, mely nálunknál erősebb, és abban áll egyszersmind hitem szerint azon borzasztó fenytés, melyet isten számukra fenntart, és egyidejűleg azon váratlan üdv, melylyel egyházat elárasztandja. „Ideje már, mint Szent Péter apostol mondá, hogy kezdetét vegye a fenyték az isten háza által.“

Bátorság tehát, nagy és nemes szív, és legyen áldott azért, hogy önként állott ki a harcba Izrael házáért! Az erősek eltűnének körünkől és nyugalomra szállanak — cessaverunt fortes in Israel et quieverunt — de Jehovah önt öreg napjaira új küzdelemre és új győzelemre ébreszté!

Hyacinth.

Francziaországi ügyek.

Arad, máj. 10.

— A hadászati helyzet Páris alatt kevés változást szenvedett. Alább egész terjedelmében adjuk azon kiáltványt, melyet a versaillesi kormány a lázongó Páris lakosaihoz intézett. Azt bajos volna remélni, hogy ennek meg leend csakugyan a kívánt sikere.

Frankfurtból pozitív és hivatalos tudósítások még nem érkeztek a Bismarck és Favre közt folyó alkudozások menete, illetőleg eredményéről; azonban nincs semmi ok kétkedni annak valódságán, ami onnét magán-tudósítások útján értésünkre esik:

hogy t. i. a béke végleges megkötésének ügyét kevés idő alatt és kielégítőleg sikerülend rendbehozni. Mint a „Frankf. Journ.”-nak írják Berlinből, — Bismarck meghatalmazást kapott Franciaország részére jelentékeny engedményeket tenni. Senki sem csinál abból titkot, írja a nevezett lap, hogy az 5 milliárd lefizetése, úgy amint ez a béke-előzetekben van kikötve, alig lehetséges. Oly összeg előteremtéséről van itt szó, mely nem is létezik. Nagyon is sokat követelnek. Ha Franciaország rábírható arra, miszerint az 5 milliárd felét fizesse le a következő két év alatt, és ha ez iránt elfogadható kezességet is képes nyújtani, akkor nem lehetlen, hogy német részről beleegyezzenek a hadikárpótás összegének leszállításába. A dolgok helyzeténél fogva nekünk nagyon érdekünkben áll, csapatainkat mentől gyorsabban kivonhatni, Franciaországból, s lehet a versaillesi kormányférfiaknak sikerülend is valamit elérniök, ha képesek egy kedvező pénzügyi kimutatással Bismarcknak imponálni és ha az első készpénzbeni részletfizetés összegét meg tudják kétszerezni ahhoz képest, amint az a békeléti tárgyalások alatt megállapították.

— A bonapartisták illúziói és üzelmei. Azon leleplezések, melyeket Bismarck az Elsass s Lothringia annexiójára vonatkozólag tartott beszédében tett, Franciaországban nem csekély feltűnést okoztak, és a bonapartisták kilátásaira nézve nagyon végzetessé lehet, hogy az 1866. aug. 6-ki esemény, mely a császár és a császárság egész nyomorúságosságát feltűnteti, éppen most hozatott a nyilvánosság elé. Legelőször is Versaillesban ezen leleplezésből azon vizsgáló következtetést vonják, hogy ha a német kormány már az országgyűlés szószerűkéről kell ki a napoleoni császárság ellen, alig ha lehet komolyabb szándéka azt ismét visszaállítani, akármily vérmes reményeket tápláljanak is a bonapartisták maguk e részben.

A franciaországi újabb községi választások, a legvilágosabban bizonyítják, miszerint a városok egyáltalában tudni sem akarnak a monarchia s még kevésbé nem a napoleondák restaurációjáról, s ami magát Párist illeti, ennek lakosságát kiengesztelhetni, még ha csak gondolni is akarnak az ex-császár visszahelyezésére, teljesen lehetlen. „Ha Napoleon Lajos — írta nemrég az „Indep. belge” levelezője, — azon gondolatra jönné valamikor, hogy visszatérjen bármely ürügy alatt Párisba: minden utcában egy torlasz, s minden ablakból egy puskakő állna útját. Elégé ismeretes, hogy a párisi nép mily vad, és jogosult gyűlölettel viseltetik minden iránt, ami a Bonapartokra emlékeztetheti.”

Mindazáltal az ex-császár párthívei folytonosan a természetükkel egészen összenőtteknek látó illúziókban ringatják magukat, és szakadatlanul agítálnak is czéljuk elérésére.

A bonapartistikus üzemek különösen Corsicában egész leplezetlenül grassálnak. Egyébiránt a continensen is, úgy magában Franciaországban, mint Franciaországban kívül a bonapartisták igazításainak jelei mind jobban felismerhetők. Arról is volt nem rég Versaillesban szó, hogy a végrehajtó hatalom elnöke a nemzetgyűlésen interpelláltassék az iránt: miként engedheti meg, hogy Conti, jelenleg nemzetgyűlési képviselő, azelőtt pedig Napoleon cabinet főnöke, oly feltűnőleg csinálja a propagandát a napoleondák restaurációjára.

A Páris körüli harcokról ezeket írják 5-dikéről: Ma a harc nem volt oly heves, mint rendszeren, jóllehet a lövegek egész az Issy-kapuig (Vaugivard) és az elyséi mezőig hatoltak. Mint halljuk, a béke iránti minden remény megszűnt, s többé nem is tesznek kibékülési kísérleteket. A párisi szabadkőművesek közül számosan beléptek a községi hadseregbe, míg mások a vidékre mentek, ott a község mellett iktatandók; e mozgalmat azonban

ban több páholy nem helyesli. Azt mondják, Issy erőd megerősített s oly állapotba helyeztetett, hogy ellenállását folytathatja. A versaillesi csapatok az erőd és a párisi bástyák közti tért megszállva tartják. A Vendome-téren lévő torlaszok közlében ma reggel már nem volt szabad kocsihal járni. A Pantheon-téren két nagy torpedóval látják el az új torlaszt, melyet ott építenek. — Az ágyutüzelés ma az erődök közt igen tartós volt. Point-du-Jourból hevesen lötték a munkásokat, kik Montretouton új ütegek felállításával foglalkoztak, és Faron versaillesi tábornok csapatai, melyek az issy-i kastélyt tartják megszállva, nagyon sokat szenvedtek a federáltak ágyuitól. Az Issy még mindig tüzel, de a földmunkálatok, az erőd körülzárása tekintetéből, nem sokára be lesznek fejezve, s akkor az Issy erőd őrségének, többé nem kaphatván élelmet, vagy capitulálnia, vagy több napig a legnagyobb nélkülözéseket kell szenvednie.

Versaillesból írják 6-dikáról: Ma a déli részen a rendes tüzéségi harc foly, az Issy erőd még mindig tartja magát, s a dolgok állása még mindig ugyanaz. A tábornokok egyike, ki egy hadtest fölött parancsokol, tiltakozik azon terv ellen, hogy Páris árulással foglaltassék el, ő azt mondja, a hadsereg Párisba az ágyuk által megnyitott kapun akar behatolni. Mostanáig a csapatok több mint 5000 foglyot ejtettek, kik részint Belle-Islebe, részint Rochefortba és más helyekre vitettek.

— Ápril 30-án mentek végbe, Páris kivételével, egész Franciaországban az új törvény alapján történt municipális választások, melyek egészben nem a nemzetgyűlés jobb, hanem baloldalának szellemében történtek ki. A jobb oldal a párisi események hatására számított, de az ország kimutatja, hogy rosszabb ugyan az anarchiát, de a reakciónak sem barátja. A nagy városokban a liberalisok vagy köztársaságiak kivétel nélkül győzedelmeskedtek, s ami feltűnő, csak Lyon, Lille, Roubaix s Elsass és Lotharingia határán fekvő néhány városban választattak a commune párthívei jelentékenyebb számmal. Az ország déli részén a nemzetgyűlés legitimistái határozott vereséget szenvedtek, Chambord párthívei kevés kivétellel megbuktak s a választottak is a mérsékelt legitimistákhoz számíthatók.

Egészben véve a 70 ezer községi tanácsos között körülbelül 200 legitimista, 60 orleanista, 7000 bonapartista van, a többiek mind köztársaságiak vagy communisták.

— A versaillesi reactionarius lapok ma ismét a leghevesebben megtámadják Gambettát s azon váddal illetik őt, hogy Thiers háta megett összeesküvést szervezett. Állítólag minden 20 ezer lélek-nél több lakossal bíró várost felhívott, hogy Bordeauxba három delegatust küldjön s itt ellenconstituante üljön össze, mely a commune uralmát a vidéken is megalapítsa. Ezen ostoba vád annyira elterjedt az országban, hogy már Gambetta elfogatásának híre is kering. Még eddig Versaillesból hivatalosan nem jelentették ezen erőszakosságot s hihető, hogy az egész ép oly légből kapott, mint maga a gyanúsítás. Még azon esetben, ha Gambetta csakugyan összehívta ama gyűlést, sem volt joga a versaillesi kormányt 500 elfogatni. A felhívás nyíltan történt, mindenki tudott fölé s így összeesküvésről szó sem lehet. Ha Versaillesban veszélyesnek tarták azt, úgy egyszerűen betűltették, de valakit csak ezen okból elfogatni ez kétségkívül a személyszabadság legdurvább megsértését képezi.

Versailles, május 8. reggel 9 óra. Csapatjaink ma megerősítik hadállásaikat; a csapatok hangulata kitűnő. A montretouti sáncz 82 ágyuja ma megnyitja a tüzelést. A kormánynak egy ma közzétett kiáltványa így szól: A szabadon megkezdett Franciaország kormányt választott,

mely egyedül törvényes, s mely egyedül követelhet engedelmisséget, ha nem akarja, hogy a kormány üres szónak tekintessék. A kormány nektek (a kiáltvány a párisiakhoz van intéve) ugyanazon jogokat adta, mint Lyonnak és Marseillének. Ti nem követelhetek több jogot. A kisebbség, mely most föltűtöttek uralkodik, erőszakot követ el; megsérti a tulajdont, behatol az utcákba, a polgárokat, megátalja a németek eltávozását hazánkban és az ellenség új támadásának tesz ki benneteket, melyet az ellenség minden igrálgom nélkül megtenni fenyeget, ha nekünk nem sikerül a lázadást elfojtani. Még egyszer igérjük, hogy kimélni fogjuk azok életét, kik a fegyvert leteszik; mi ezentul is támogatni fogjuk a szükségben levő munkásokat, de a lázadásnak végét kell érnie, mert különben Franciaország tönkre jut. A kormány óhajtott volna, hogy ti magatok szabaditanátok fel magatokat zsarnokaitok uralma alól, de mivel erre nem vagytok képesek, a kormány volt kénytelen ezt magára vállalni. Eddigelé a kül-erődök megtámadására szorítottok, de most itt a pillanat, midőn sietnie kell a ti javatokért megtámadni a belső sánczövet. Páris nem fog bombáztatni s az ágyuk csak arra fognak szolgálni, hogy egy kaput kerítsünk hatalmunkba. Igyekezni fogunk a pusztításokat, melyeknek nem mi vagyunk okai, egy pontra szorítani. A kormány tudja és meg van győződve, hogy mihelyt katonái átlépik a sánczövet, ti a nemzet zászlója alá fogtok állani. Töltekek függ, a beláthatlan szerencsétlenségnek elejét venni. Ti százszor többen vagytok, mint a commune követői.

Az ágyu el fog működni; nyugalom, rend, bőség és béke lesz mindenütt. A németek el fognak távozni a hazai földről; bajaink nyomai elenyésznek. Párisiak! gondoljátok meg ezt, mert néhány nap múlva Párisban leszünk. Franciaország akarja, hogy a polgárháborúnak vége legyen. Franciaország véget akar vetni és véget fog vetni. Páris elen indul, hogy titeket felszabadítson. Ti is hozzájárulhattok felszabadulástokhoz, ha feleslegessé teszitek a támadást azzáltal, hogy polgártársaitok és testvéreitek között ismét elfoglaljátok a helyet, melyet azelőtt elfoglalva tartottatok.

Versailles, máj. 8. A nemzetgyűlésben Baze figyelmet a republikánus ligának a nemzetgyűlés ellen intézett üzemre és azt mondja, hogy ennekutána az egész nemzetet vissza akarja taszítani a szolgaságba. Továbbá rosálja, hogy a municipálisok küldöttjei Bordeauxba összehívaták. — Picard belügyminiszter ugyanazon értelemben beszél s kijelenti, hogy a kormány már négy nap előtt határozott lépéseket tett illetőn gyűlések ellenében.

Berlin, május 8. Hír szerint Bismarck nem tért vissza Berlinbe, hanem Frankfurtból egyenesen Compiègnebe utazik, a szász koronaherceg főhadiszállására. Az utazás összeköttetésben állana a megegyezésekkel, melyek a francia kormány Páris alatti csapatainak teljesen szabad mozgására vonatkoznak. — Más hír szerint a békétárgyalások a legutolsó órában hajótörést szenvedtek volna a francia kormányt Favrehez intézett sürgönye folytán. (? Alighanem bürzei hír. A szerk.) Továbbá az hírlak, hogy a francia pénzügyminiszter a contributiók elengedését követelte, melyek két milliárdra rúgnak, mely követelés ellenében Bismarck, Nancy, Longwy és Belfortot akarta elfoglalni.

Bismarck továbbá Páris legyőzésére 14 napi határidőt engedett, ellenkező esetben a német csapatok avatkoznak be, s ha a német csapatok nem fognának ellátni, a németek foglalják el az adószedést az általuk megszállott területeken. — Bismarcknak Compiègnebe való utazását általában a békétárgyalások megszakasztásának jelölük tekintik. — A mérsékelt kar feje a háború színhelyére már visszatért. A mai bürzére befolyt a békétárgyalások megszakasztásának híre.

Hogy mennyire fizette ki magát az ilyen „Griff”, azt a benyulók savanyu arcai mutatták, ha kicsinyhűgűk által tündöklő, papírba burkolt valamit huztak elő s azt felbontották.

A következő páholyban a miniszterelnöknek, Vodiáner Bélánéval szivar és dohánytőzést bírtak, s úgy látszik, hogy gr. Andrássy Gyuláné nem annyira magas férje creditjének, mint saját szeretreméltóságának köszönhetette azon „Zulauf”-ot, mely a dohányzó térfiak részéről történt páholya felé.

Ezután a szeszies italokkal különösen finom liqueur-ekkel kereskedő gr. Károlyi Victor né s Brüll Miksáné czégre következett, hol az üveg-ből lelkesedést szívn tudtak azok, kiknek szíve mindennek láttára még föl nem melegedett. Az ötödik páholyban Hollán Ernőné, Beniczky Ödöné buffetje terült el. A páholy háttérében asztalok voltak felállítva, hol a csemegét és nyálankaságot eszedezők tarka tömegben ültek. E jelenet bővebb megtekintése élénken emlékeztet a szindarabokban előforduló lakomákra, hol a színészek jóízűen falatoznak üres tából. Na de azok legalább olcsón esznek!

Következett Kugler czukrárszadjának filiája, a bájos Károlyi Pistáné és Ádám Károlyné szolgálata mellett. A hetedik páholy br. Orczy Félixné és a szép Jáliesné foglalták el, a vőlknek melegeit és hűsítő italokkal kegyeskedvén.

Most következett a látogató jegyek a la minute és az arczképek elárúsítása gr. Eszterházy Pálné és Falk Zsigáné vezetésével.

Végeladás! Csak három napig tart. Gyári áron alól! E reclame függ gr. Eszterházy Lászlóné és Adler Sámuelné galanterie-czikket tartalmazó páholya előtt. Mennyire nyomulnak a vevők, hogy e rövid határidőt el ne szalaszszák, és az olcsóság valódi forrását meglátogatni el ne mulasztassák!

Az illatszerekről természetesen kell hogy gondoskodva legyen. Ezt átlátták Gyömrőné és Ivánka Imréné, midőn az illatszerek mindenével az eau de Cologne-tól kezdve egész a finom Coeur de Rose-ig ellátva, gyönyörű páholyukat felállították. Prix fixé 50 kr. jelenti, hogy most oly szabott árú páholya előtt állunk, hol alkudozni nem szabad, ha csak kegyelmes lakói

Frankfurt, máj. 8. A „Frankfurter Journal” jelenti: Bismarck és Favre szerdán utaznak el, a békétárgyalások Brüsszelben nem fognak ismét megkezdetni, hanem itt tartatnak meg a részleteket megállapító értekezletek.

Versailles, máj. 8. A párisi „Journal” jelenti: Gambetta elfogatásának híre nem valósult meg; de mindenütt nyomozzák.

Rochefort Henrik érdekes párhuzamot von lapjában Bismarck és Thiers között ez utóbbi rovasára.

„A német birodalmi cancellár — mondja Rochefort — százszor előhaladtabb a versaillesi férfiaknál; ami nem utolsó szegénye a mai kornak. Bismarck herceg nem ismer hatályosabb eszközt az elsassi és lotharingiai lakosság rokonszenvének megnyerésére, mint azt, hogy bőven megadja e lakosságnak azon községi szabadságot, melynek pusztá említésére ég felé áll Thiers ur minden hajszála s a jobboldali többség mumiái ijedten ugranak fel helyeikről. Ha Páris nem győz e borzasztó harcban, akkor az elsassi és lotharingiai lakosság legalább azzal vigasztalhatja magát, hogy a német uralom alatt több szabadsággal fog birni, mintha megmaradt volna a versaillesi kormány sarlója alatt.”

A „Ravennales” Gariboldinak nizzai barátaihoz intézett következő tartalmu levelét közli:

„Kedves barátaim! Az, ami a párisiakat harczra készíti, a jog s az emberi méltóság érzete, ez a nagy „commune” család, mely cselekedni s püssaladiera-ját (egy neme a nizzaiak által készített kenyérnek) akarja enni a nélkül, hogy evégett előbb Peking vagy Bernben engedelmet kelene kérnie; ez nem az a communismus, a mint azt a proletarismus fekete gyanusító, azaz a rendszer hívei magyarázni akarják, mely abból áll, a szegényeket gazdagokká s a gazdagokat szegényekké tenni.

Ha életemben szerencsés lettem volna egy izben oly gyülekezethez tartozhatni, mely nem állt volna ez elődökből, kik rendszeren a papok, vagyis inkább az emberiség rákfénje által alkotott gyülekezetekben uralkodnak, ha mondom, a becsületes emberekből álló parlamentnek lettem volna tagja, a többek közt a következő indítványt tettem volna, a melyről különben nem most szölok először:

„A szabad nemzeteknek teljes egyesítése egy socialis egyezmény által, melynek első szakasza a háború lehetetlenítése volna s ez európai unio fővárosa Nizza lenne.”

Városunk földrajzi helyzete, hasonlíthatlan éghajlata s azon előnyök különfélesége, melyet az nyújt, a hazám iránt való szeretetnél még más is készletet e választásra.

Szülőföldem sorsa iránt táplált nézetemet soha sem akartam kifejezni, mert nem akartam inkább a Veran inneni mint tuli... hadseregében ülni.

Egyelőre fogadják barátságos s tevékeny kezdeményezéseitek köszönetemet, s reménylem, hogy lapjuk hazánkban nagy szolgálatot teend. Az önök

Garibaldija.

Legujabb.

Versailles, május 9. délben. Az Issy-erődöt csapataink ma reggel bevették és megszállták.

Versailles, május 8. (Este) Az átalános ágyutüz Páris ellen holnap veszi kezdetét.

TÁRCZA.

A pesti bazar.

Pest, május 8.

A jótékonycélu intézmények egy egész özöne után, melyekre a mult évi világrendítő események által okozott szerencsétlenség és nyomornak enyhítése szolgált alapul, s melyekben hazánk lakói valódi emberbarátoknak bizonyultak, egy miniket közelebbről érdeklő s rögtöni orvoslást igénylő baj vonta a közfigyelmet magára. A folytoni esőzések által okozott áradások leirhatlan inséget szültek hazánk számos vidékein. A tevékeny földmivelő karja tétlenül hever; földjei vízzel borítvák és hol más években bőséges termés jutalmazta a szorgalmat, ott az idén csak sást hoz elő a tulázott föld.

Meg nem tagadhatjuk főuri köreinktől azon elismerést, hogy jótékonycélu adakozásoknál a kezdeményezés dicsősége részben őket illeti. Ahol inséget enyhíteni, nyomort orvosolni kell: ők állanak első helyen és e tekintetben a „noblesse oblige” elvének eleget tenni törekednek.

A pesti-bazar létesítése szintén főuraink és hölgyeink fáradozásainak eredménye, és szolgált volna bármely ok tettük alapjául, törekvésük mindenestire dicsőrendő marad; mert a czél fényesen eléretett és hihetőleg szép összeg pénz jutalmazza rendezőinek munkásságát.

A bazar szombatban nyitották meg, s tart három napig.

Aki a folytonos özönlést a redoute-felé megfigyelte, bizonyosan átérti azon érdeklődést, melylyel a főváros lakói legdrágább kincsei — szép hölgyei iránt viseltetnek.

A kíváncsiság nem kis mértékben elégtetteti ki, ha a pénztárnál megvásárolván egy forintért az elysiumba való bemenet engedélyét, lábunk a vigarda kis termének küszöbét átlépji; — alig lépünk be, bőveken csengő hangok ütök meg füleinket: „Tessék, bazar újságot” venni, csak egy forint az ára! Ha erre pénztárczánk megfigyelésénél azon szomorú észleletre jutunk, hogy a kiadások e szerinti folytatása mellett csakhamar tárczánk azon pontjára érkezendünk, hol a semmiséget irtóztatós látványtól áthatva borzadunk: fájdalomteljesen látjuk át, hogy bizony a jótékonyaság mai tünderei

is a kor eszméivel haladván, igen speculativ jellemet öltöttek magukra.

Az első támadást tehát erőyesen vissza kell verni, gondoltuk, és meg is tettük. Győzelmesen lépünk be a kis terembe, hol óriási betűk hirdették egy vörös menyezettel ellátott nagy alványról, hogy „aki mer, az nyer”. Ide tehát bátorság kell, az pedig van. Mertünk tehát, de nem nyertünk. Valódi angyal közelg és bűvhatalommal felruházott hanggal eszedez: „Tessék sorsjegyet venni.” Ki birna ellentálni?

Ellenberg Ida k. a. Pestváros egyik legszebb leánya nyújtja a dobozt, melyben a sorsjegyek ezrei nyugszanak. Kinek a szerencse kedvez az a fehér papiros belsején fekete számot is fedezhet fel. De vajh mily ritka az ilyen szerencsefi.

Ezenként fekszenek a földön a legvérmesebb rémenyeket szédülő papírkák, melyek vőlknek kebléből ürességgel csak a bánat sóhaját tudták kicsikarni. De el a ti sötét képek!

Belépünk a nagy terembe. Hová tekintsünk először? azt ugyan nem tudjuk. Legjobb lesz tehát sorra menni. A hullámozó közönség ellentálló da-gályán áthatva, az első páholyhoz érünk. Ha végig nézünk most a páholyok czégein, az ellentétek és különféleségek azon halmazát találjuk, melyre méltán rámondhatjuk: les extrémés se touchent.

Az első páholy czégre gr. Pálffy né és Mandl Ignác né hamis ékszerárúsnok nevét tűnteti ki. Hamisak és csalogatók azon tekintetek is, melyeket a szép Mandl né szeme, a legszebb ékszer, a vevőkre lövell.

Mellette gr. Csekonics né és Jankovich né egyesületen szivarfőzsdét kezelnek, egy-szersmind raktárát őrizvén a teremben gyufákkal házálórholgyeknek.

Mellettük széles kék és arany szalag lobog, melynek tetején Kvasza y Edéné neve ragyog. Alján egy keskeny nyílással ellátott csinos, se-lyemmel bélelt kosár áll, melynek oldalán követ-kező reclame olvasható:

Csak egy forint ennek ára,
Aki veszi, az meg nem bánja,
Ki e kosárba nyúl,
Hálaköny kezére hull.

E mellett németül:

Ein Griff in diesen Korb mit kühlner Hand
Bringt einen Gulden den überschwemmten Land.

Dr. Máthé bécsifogorvos (jelenleg máj. végéig a „Fehér-kereszt” szállodában) Rubin című fogpora a legjobb szer a fogak tisztítására, a foghus erősítésére és az általános fogköképződés megszüntetésére.

Ezen készítmény fölül több nevezetes bécsi orvos elismerését nyilvánítták. Egy díszes ércdoboznak ára 1 f. o. é. Főraktár Magyarországrészére: A radon Szerbutcza 10 sz., hová megrendelések tételhetnek; fióraktár: Szarka J. gyógyszerész, Éliás Armin illatszerész, Schwellegreber illatszerész fodrász, Obetkó és Erneyi urak játékműmek raktárában.

Legujabb divatú kész női öltönyök

bársony, posztó, selyem és cloth kelmékből.

RUHAKELMEK A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN,

u. m. gazier, barége, mozambique, lenos, popelin,

SZEGÉLYLYEL ÉS ROJTOKKAL.

JACONA, BATTIST, BRILLANTIN, PIQUE, MINDEN SZINBEN.

KÉSZ NŐI RUHÁK ÉS USZÁLYOK.

Rumburgi, hollandi, creas és fonalvásznak. Calicot, abroszok, törülközők, asztalkendők, kanavász s csinvat.

Tarka és fehér ingek. Férfi gallérok, nyakkendők és kszelők, legujabb divat szerint.

Harisnyákat fildeko czérna és selyemből, ajánl a nagyérdemű közönségnek a legjutányosabb áron

STRASSER J. GYULA.

Eső-köpenyek 4 forinttól felfelé.

Fertő és női fehereműek Gyára.

Saját készítményű paplanok és matrácok.

Angol és franciaia kesztyűk.

288-2*

Hires orvosok egyhangu ítéletei.

HOFF JÁNOS udvari szállító ur központi raktáruak BÉOSBEN.

11. Kärtnering 11.

Bialy-Kamien, 1871. február 25-én Minthogy az önnel vett malátá-egészség csokoldádé ha tása betegemnél kitűnő volt stb. (következik a megrendelés. Aderchläger Uxor, törv. seborvos. Olmütz, 1871. január 16-án. Az előbbi 6 palaczk malátá-kivonatát megkaptam. Minthogy a hatás kedvezőnek látszik, sziveskedjék — nehogy az adagolásban fennakadás álljon be, — 12 palaczkot gyorsvonalattal küldeni.

Dr. J. Leobenstein v. Aigenhort cs. kir. tábori orvos. Krop, 1871. február 4. Az ön malátá-készítményeit megkaptam, s különösen malátá kivonat sőre a betegek által szivesen használtatik. Minthogy készítmény elfogy, kérek postafordultával egy szállít-mányt.

Civil-St.-Iván, 1871. január 12-én. Az ön malátá csokoldádé-pora kitűnő hatásáról ma-gam s pedig saját gyermekeimmél meggyőződtem. Egy kis fiam ismét szükségli e kitűnő szert, sziveskedjék azért belőle egy fontot küldeni.

Sauldorf, 1871. február 15-én. Miután már a küldeményt az ön malátá-kivonat-egészség ső-réből a kívánt eredménnyel használtam, kérek ismételve egy küldeményt stb.

Köppf Károly, gyak. orvos. Hrozenkau, 1871. január 5-én. Kérek 2 font malátá kivonatát küldeni nőm ré-szére. Annak hatása kitűnő.

Kapható Aradon, Kontur és Reinhardt fűszerkereskedésében, templom-ut-cza 10. szám. — Tótkomlóson Dancs László, Vingán Szepesi Lajos uraknál.

367. sz.

388-3-3

381-2-3

Haszonbérleti hirdetés.

A ménesi m. k. k. uradalom tulajdonához tartozó alább megneve-zett majorsági földek és úri jogok bérbeadása iránt felsőbbi jóváhagyás fenntartása mellett f. évi május 22-én délelőtt 9 órakor az alóli Aradon székelő m. k. államjark tisztartóságánál a kápolna utca 7-ik számú kincstári épületben nyilvános árverés fog tartatni, és pedig:

1-ör. Az aradi hidvámszedés 1871. évi július 1-től kezdve azon előre nem látható napig, a melyen a közlekedés a mostani marosi hidon akár az új építkezés, akár más okból egészen be fog szüntettetni.

2-ör. Az aradi maros átkelés czéljából fenntartandó kompátjárá-rási révjog azon előre nem látható napig, a melyen a közleke-dés a mostani marosi hidon be fog szüntettetni, azon napig, a melyen a közlekedés az újhídon, vagy pedig a kijavított régi hídon megnyíland.

3-ör. Ó és Ujard közti csónakátjárási jog, 1871 évi november hó 1-től 1874 évi október végeig.

4-er. A szabadhelyi határban fekvő mintegy 83^{1106/1600} holdnyi remanentális föld.

5-ör. Uj-Szt.-Anna határában fekvő nygyezett kincst. uradalmi burgonyaföld mintegy 106^{939/1600} hold.

Bérleti kívánók az árveréshez illően meghivatnak, kik kötelesek szakképzettségüket, valamint vagyoni állásukat hiteles okmányokkal igazolni, és 10% bánátpénzt letenni.

Írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatnak, ha azok a kellő 10% bánátpénzzel és 50 kros bélyeggel, továbbá a vagyoni állást igazoló hiteles okmányokkal ellátva legkésőbb a szóbeli árverés megkezdése előtt érkeznek bérmentesen, azokban határozottan a bértárgy, melyre az ajánlat tétetik, megnevezendő, és kiemelve, hogy ajánlattevő úgy a bérbeadott tárgyat, valamint a haszonbéri feltételeket ismeri, s azok alapján teszi ajánlatát — az ajánlatban továbbá betűkkel és számmal kiírandó a felajánlott bérösszege, a földbérleti ajánlatokban határozot-tan kiírandó miszerint az ajánlat Catastralis holdanként tétetik.

Utó ajánlatok figyelmen kívül hagyatnak.

Bérleti kívánók, kik vagyoni állásukat kellőleg nem igazolták, vagy a multa nézve hátralekban vannak, vagy pedig csőd, gyámság il-letőleg gondnokság alatt állanak — kincstári bérletbe nem bocsáthatók. Aradon, 1871. évi május hó 1-én.

A ménesi m. k. k. tisztartóság.

Első erdélyi vasút.

Hirdetmény.

Az első erdélyi vasút üzletvezetőségének hivatali helyi-sége folyó évi május hó 10-dikétől fogva a fő- és Széchenyi-utcák sarkán fekvő 1-ső számú Steinitzer-féle ház második emeletén leszen feltalálható.

391-2-2

Az első erdélyi vasút

üzletvezetőségétől.

1871/1871.

392-1-3

Árverési hirdetés.

Közhírré tétetik, miszerint Stóger-Pfeifer Teréz és Kiskorn öcsese András tulajdonát képező a pankoti 152. számú tjkben felvett s 600 frtra becsült 259. sz. a. ház, udvar és kert, — továbbá ugyan ezen tjkben 1325. h. r. sz. alatt felvett s 120 frtra becsült kert Aradmegye törv.-székének 1221/1871. számú végzése folytán f. évi június hó 10-ik napján becsáron felül, vagy becsáron, — mi ha meg nem ígértetnek f. évi július hó 8-ik napján becsáron alól is a helyszínén Pankota

község házával mindenkor d. e. 10 órakor tartandó közárverésen el fog adatni.

Árverési feltételek: kiáltási árt a becsérték képezi, melynek 10% bánátpénzzel az árverés megkezdése előtt le-teendő, — a vételár 1/3 azonnal, 1/3 adáti három, és utolsó 1/3 részét hat hónap alatti 7% kamattal tartozik vevő kifizetni, — a megveendő ház és udvar azonnal, a kert pedig a vetemények betakarítása után vevő birtokába veszi.

Galsa, 1871. május hó 8-án.

Ifj. Németh János,

m. t. esküdt, kik. végrehajtó.

Muntyán Gyula,

m. esküdt, mint végrehajtó.

Laptulajdonos Bettelheim Vilmos. — Arad. 1871. Nyomatja és kiadja Réthy Lipót. (Főter, a Minoriták zárdájával szemben.)

Árverési hirdetés.

Sz. kir. Aradváros törvényszékének mint telekkönyvi hatóságnak 1870. évi december hó 30-ik napján 2069. sz. a. kelt végzése alapján ezennel közhírré tétetik, miszerint özvegy Hász Czerva Susanna felperesnek Hermann Ferencz alperes és neje született Glück Borbála elleni 26175 frt 21 kr. tőkekövetelése és törvényes járulékai erejéig, az utóbbitól bíróság le-foglalt, — az Aradvárosi 738. számú tjk-ben A. + 3 alatt lefoglalt 11083 frt 18 krra becsült Sága külvárosi 111. és 112. számú ház és melléképületek egy a 3105 h. r. számú 9072 négyez. ölet tevő telek, melyből 6872 négyez. öll szőlővel van beül-erve, továbbá a 4021. 4046. 4137. 4556. 4641. 4828. 4874. 4877. 4950. 4962. 5065. 5074. 5827. 5829. 5832. 5835. 5822. 5924. 5927. 5931. 5933. 6007. 6266. 6819. 632. 6327. 6343. 6458. 6.24. 6650. 666. 6668. 6671. 6673. 6679. 6681. 5824/b. 6659. 6660. h. r. számú összesen 501 1400/... holdat tevő szántó és kaszáló földek az azokon lévő és összesen 1240/ frt 50 krra becsült gazdasági épületekkel — a földek holdanként 150 forintra lévő becsülvé — 1871. évi július hó 14-ik napjának d. u. 3 órakor mint első árverési határnapon, — és esetleg 1871. évi augusztus hó 17-ik napján, d. u. 3 órakor mint második árverési határnapon, a telek-könyvi hatóság helyiségében, bírói árverés-en eladni fognak, és pedig a Barbus-dűlőben fekvő t. nya és melléképületek az ezekhez csatolt 5824 h. r. számú 2272/... hold földdel, ugy az 5827. 5829. 5832. 5835. 5922. 5927. 5931. 5933. és 6007. h. r. számú földekkel együttesen.

Venni szándékozók ezen árverésre azon kijelentéssel hivatnak meg, miszerint a megállapított — és egész terjedelmök-ben a tkvi hatóságnál bár mikor megte-kinthető árverési feltételek értelmében, — az ingatlan az első határnapon csak becsáron vagy azon felül, az esetleges másod-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatni fog; miszerint minden árverelő az árverés előtt a becsá mint kiki-áltási árnak 10% bánátpénzzel a bírói kiküldött kezéhez letenni köteles, és a legtöbbet ígérő mint vevő — ki az ár-írási illetéket kivül más terhet magára vállalni nem tartozk, és a letétes után azonnal az ingatlan teljes és teljes bir-tokába lép, — a vételárnak egy 4-dét, — a bánátpénz betudásával a letétes után 8 napra a hát alévo vételári összeget pedig három egyenlő részletben a letétes napjától számítandó négy-négy havi időköz-ben, mindég 6% kamattal lefizetni kö-teleztetvén, mind addig az ingatlan telek-könyvi tulajdonába át nem megy, míg a p. t. r. 459. §-ának sulya alatt pontosan teljesítendő árverési feltételeknek min-dekben eleget nem tett.

Arad, 1870. december 30-án.

Ottubay Károly,

tanácsnok, mint törvényszéki kik.

390-2-3

Árverési hirdetés.

András Mitru felperes részéről néhai Sirán Stefán örökösai elleni végrehajtási ügyében 3071/1871. sz. a. kelt árverési vég-zésénél fogva a Mikalaka közszéki 218. sz. tjkben Sirán Stefán alperes nevén felvett 320 frtra becsült beltelkes szellér házból álló ingatlanról a kiküldött összegűt el-fogadott becsár 10% letétele mellett Mikalaka közszékházánál 1871. évi június hó 20-ik napján becsáron vagy azon fel-ül és 1871. évi július hó 20-ik napján becsáron alól is mindenkor d. e. 10 óra-akor következő feltételek mellett el fog adatni.

A legtöbbet ígérő vevő köteles a bánátpénz betudása mellett a vételár felét azonnal az árverelő bíró kezéhez, annak másik fele részét pedig egy hó lefolyta alatt az árverés napjától számítva 6% kamattal Aradmegye tszékénél le-fizetni.

Vevő a vételár első részletének lefi-zése után a megvett ingatlanságnak azon-nal teljes birtokába lép, annak tulajdo-nát azonban csak az egész vételár lefi-zése után a tkvi átirás által nyeri meg.

A birtok átruházási illetéket egyedül vevő viseli.

Evvel egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, fel-hivatnak, hogy a perrendtartás 433. §-hoz képest itt helyben megbízottat rendel-nek, s azok nevét az eladásig jelentsek be, egyttal mindazok, kik a lefoglalt jár-va iránt tulajdoni vagy más igényt jeve-nyesíthetni vélnék, felszólítatnak, miként a prdtás 466. §-a értelmében igény-kereseteiket törvényszabta határidő alati nyújták be.

Kelt Aradmegye tszékének 1871. évi april hó 27-ik napján tartott telekkvi üléséből.

Aradmegye tkvi hatósága.

378-2-3

Földhaszonbéri hirdetés.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyi miniszterium f. évi april 5-én kelt 14475. számú intézménye folytán a „Buda-Pesti Közlöny“ 1868. évi 217. számában közzétett rendszabályok értelmében haszonbérbe adásra kitiizetnek a pécska-kovács háza m. kir. kincstári uradalomhoz tartozó alább részletesen elősorolt bérföldek:

Föld szám	A pusztá		A bérterület		Van-e a bér-leten kincst. épület?	A föld fekvése és mívelési ágak.
	neve	oszály száma	1600 holdakban	öles hold		

1871. évi szeptember 1-én kezdődő 20 évre.

1.	Kunágota	X.	729	780	nincs	szántóföld róna
2.	Földvár	IV.	270	930	nincs	" "

Haszonbérletni kívánók 50 kros bélyeg és 10% bánátpénzzel el-látott zárt ajánlataikat f. évi május utolsó napjáig nyujtsák be, akár Budán a m. k. pénz. ministeriumnál, akár Pécskán a m. k. jószág-igazgatóságnál, vagy bármelyik m. k. pénzügyi, illetőleg jószág-igaz-gatóságnál, hol a haszonbéri feltételek megtekinthetők leszenek.

Az ajánlatban határozottan kiemelve, hogy az ajánlattevő a has-zonbéri feltételeket ismeri és azok alapján teszi ajánlatát; a holdan-kint felajánlott bérösszeget betűkkel és számokkal tisztán kiirandó, — s a zárt ajánlatok borítékára pontosan kiteendő azon pusztá-részletnek neve és száma, melyre az ajánlat tétetik.

Az ajánlattevők igazolják bérlii szakképességüket s vagyoni ál-lásukat.

Oly régi bérli, ki a multa nézve bérleti hátralekban van, vagy csőgyámság, illetőleg gondnokság alatt lévő, vagy kik nyereségvágy-ból eredő büntettért elíteltettek, — kincstári bérletbe nem bocsáthatnak.

A m. k. pénz. miniszterium fenntartja magának esetleg szóbeli árverést is alkalmazni.

Utó ajánlatok nem fogadhatnak el.

Pécskán, 1871. május hó 5-én.

M. kir. jószág-igazgatóság.

Hirdetmény.

Szab. kir. Aradváros törvényszéke részéről felhivatnak mindazok, a kik az Arad-városi 4012 számú telekjegyzőkönyvben felvett Bárány utca 9 számú ház és telekre, mint néhai öz. Burda Mátyásné Szilá-gyi Franciska hagyatékához örökljoggal birnak, hogy azt ezen hirdet-mény közzétételétől számítandó 45 napok alatt annál bizonyosabban jelentse be, minthogy ellenkező esetben a fentebbi körülírt ingatlan az örökladny fog.

Arad szab. kir. város törvényszékének 1871 Aprilis 22-én tar-tot üléséből.

Pullio Constantin,

Biris Gergely,

Figyelmeztetés a jövedelmi adókötele-zettekre nézve.

A f. évi jövedelmi adó kivetése a férfi és női öltönykereskedők és szabók, cipészek, cipőraktárok, kádárok, hentesek, virstlisok, zsír-árulók, kovácsok, molnárok, lisztkereskedők, szalonakereskedők, re-szelőkészítők, kerélgártók, szűcsök, kárpitosok, butoraktárosok, kefe-kötők, nyereggyártók, bádigosok, asztalosok, kötélgyártók, aranyozók, kosárkötők, harisnyakötők, gyékényesek, mézeskalácsosok, lakatosok, hidvámos, csolnakolási bér tartók, bankok, gyárak, pénzintézetek, bér-kocsisok, teherszállítók, pékek, fekete-pékek, halkereskedők, akade-miai festők, szobafestők és selyemfestőkre nézve a helybeli m. kir. adó-hivatal által megtörténvén, az ezt magában fogl. lajstrom folyó évi május hó 11-ik napjától kezdve 8 egymásután következő napon a vá-rosház kapujára kifüggesztve leend, — miről az illetők oly figyelme-zetessel értesíttetnek, hogy a törvényben engedett 14 napi felszólamlási idejüket felhasználni el ne mulasztzák; mivel a helybeli m. kir. pén-zügyigazgatóságnál e 14 napon túl beadandó felszólamlásaik tekintete véte ni nem fognak.

Aradon, 1871. évi május hó 10-én.

A városi tanács.

Hirdetmény.

A német-szentpéterei és főnlaki erdő 1871. évi vágásában készí-tett ölfá árverésileg eladatik, — mely árverés 1871-ik évi május 19-én reggel 9 órakor a helyszínén fog tartatni.

Pécskán 1871. évi május 9-én.

M. kir. jószágigazgatóság.

Lakásomat és irodámat

a Tökölly-téren lévő

Bies-féle házba tettem át.

Hatos István,

köz- és váltó jogi ügyvéd.

394-1-3